

ПЕЧАТЪ И МОРАЛНА КУЛТУРА

Отъ миналата година у насъ се въвежда отъ Съюза на инвалидитъ известнитъ ротативни машини. Макаръ, че чрезъ тѣхъ се култивираха най-отрицателни човѣшки качества, обществото за първо време ги посрещна безразлично отъ почитъ къмъ добритъ резултати—подпомагане беднитъ инвалиди.

Една организация—тая на въздържатели—още отъ начало зае енергично отрицателно становище и до последния моментъ продължаваше да бие тревога, високо издигайки лозунга, че почтено дѣло не може да се върши съ неморални срѣдства. Почнаха да се явяватъ протести и въпроса стана обществень. Въ края на краищата благородното и хуманно дѣло се разголи и на дното се показа една мръсна и отвратителна афера, авторитѣ на която сж въ ржцетѣ на прокурора.

Обстоятелството, обаче на което ние искаме да обърнемъ внимание е, че презъ това време, голѣмата софийска и провинц. преса не обълваше жбъ по този въпросъ, който добиваше се по-голѣмо обществено значение.

И какво се разкри най-после?

Отъ приходитѣ на тѣзи ротативни машини ежесечно се е давало на столичнитъ журналисти по 25,000 лева и на провинциалнитъ „професионални“ журналисти по 10000 л.

Това разкритие падна като гръмъ отъ ясно небе за честния гражданинъ, но посрещнато съ тжпо овчедушие отъ широкитъ обществени маси, квалифицирайки го въ реда на нещата.

Ясно е, че въ морално отношение, ние сме много назадь. Ние вече нѣмаме сили да реагираме на маса безобразия. Партизанщината нанесе толкова зло на народната душа, каквото никой най-голѣмъ врагъ не би могълъ да нанесе. Беззаконията и безобразията на силния и развратенъ партизанинъ оставаха ненаказани и народа свикна, че това е въ реда на нещата. Моралнитъ устои на нацията бѣха покрусени; обществената душа и морална култура застрашени отъ изграждане и обезвъряване.

Въ този моментъ се явява новата властъ се смѣлъ и решителенъ замахъ. Близкото бждеще ще покаже, действително ли отиваме къмъ по-висша морална култура.

дежъ, се радва на добри бжднини и свѣтло настояще. Така ли бѣше, обаче, до сега у насъ? Даваше ли се възможностъ на младото, на жизнерадостното да се развие всестранно и принесе съ свойтѣ макаръ и скромни познания, предъ олтара на развитието, културата и прогреса, своя даръ и младежки поривъ?—Много малко, даже, никакъ не е дадено. Напротивъ, забелѣзваше се единъ стремежъ къмъ подчинение и зависимостъ, както и ограничение на младежъта. Не стигаше

и това. Но въ онзи политически водовъртежъ, въ който бѣха потънали всички обществени слоеве; онази зараза и язва на партизанщина, която разяжда народа, систематически се насаждаше въ душата на младежъта, и тя вмѣсто да даде свойтѣ сили въ други области, тамъ гдето е призванието ѝ и отъ гдето може да допринесе стократно повече за развитието на племето ни, служеше на тъмни партизански послѣдствия, които бѣха плачевни за цѣлата нация. (Следва)

Ж. Илиевъ — с. Герень.

КООПЕРАЦИЯТА ВЪ СЕЛО

Епохата, въ която живѣемъ, централизира въ себе си застой на проявитѣ въ живота. Всички клонове на народното стопанство се намиратъ подъ тягостното бремене на кризата. Поставено въ такъвъ единъ стопански хаосъ, когато утрешниятъ день не може да бжде гарантиранъ, населението въ страната дири изходъ, макаръ минималенъ, да превъзмогне границитѣ на стеснението, да навлезе въ областъта на некризистното стопанство и при закрѣпналъ моралъ и съзнание, да заздравни основитѣ на сзоего съществуване. Едно отъ срѣдствата, съ които си служи особено селското население, това е кооперацията. Кооперация, какъ хубаво звучи тая дума, казана и предварително разбрана, какво тя цели и какви принципи сж легнали въ основата на нейното съграждане—ето предметъ на темата. Кооперацията въ селото е института, който централизира стопанскитѣ интереси на своитѣ членове. Наредъ съ стопанскитѣ задачи, които тя бавно, но сигурно разрешава, кооперацията култивира и допълва душевнитѣ нужди на своитѣ членове. Безъ да говоримъ конкретно за срѣдствата, съ които кооперацията си служи, да обнови населението въ стопанско и културно отношение, достатъчно е да проследимъ нейното съществуване и всичко онова, което е нейнъ плодъ, за да признаемъ напълно и съ гордостъ че тя, именно, застава между земледѣлскитѣ и индустриални производствени заведения. Степенъта на свободата, отъ която ще се ползватъ кооперативнитѣ и всички свободни корпорации, предѣлнитѣ граници на принудителната регламентация, отношението въ което се поставятъ отдѣлнитѣ класи въ кръга на социалнитѣ наредби—всичко това сж въпроси при разрешението на които днешнитѣ държавни фактори се различаватъ. Кооперацията въ близкото минало бѣше до известна степенъ оръдие въ разбиранята на отдѣлнитѣ партии. Партизанитѣ искаха да правятъ отъ организацията на беднитѣ селяни, кооперацията, чрезъ своитѣ органи, които често пжти биваха и управа на сжщитѣ, увеличение на партийнитѣ фронтове, за смѣтка на недоляния се и легналъ въ тъмнота и мизерия селянинъ.

Новата властъ, която издига голѣмитѣ лозунги за обществена и стопанска обнова на нацията, трѣбва да даде широкъ пжтъ за развитие и напредъкъ на кооперацията и направи всичко възможно, за да стане тя мощенъ и единственъ факторъ въ социално-културния и стопански животъ въ страната ни.

Ж. П. Жековъ — с. В.-Левски

Хората трѣбва да бждатъ уважавани не споредъ знанията и богатствата имъ, а споредъ работата, която вършатъ. Колкото по-полезна е тази работа, толкова по-полезни сж хората.

Л. Н. Толстой

СЕДМИЧЕНЪ БЕЛЕЖНИКЪ

Една грандиозна борба предстои на всѣки човѣкъ. Борба въ която е нужно

да победи себе си,

или по точно казано: да победи злото въ своята душа.

Мжчно е да се отърсимъ отъ това, което ежедневно животътъ е наслагвалъ въ душитѣ ни. И все пакъ, идеалътъ е да се стремимъ къмъ съвършенство на своята душа. Колко добри хора познаваме?... Но истински добри, по чиито лица никога не е цѣфвала злоба и мжст!

Не тия

лицемѣри,

които за предъ хората ходятъ редовно на църква, правятъ благотворителностъ, съчувствуватъ ужъ на страдащитѣ, на оскърбенитѣ, на тия, които не знаятъ радостъ...

Добротата дава огромни сили на всѣки. Тя осмисля живота. Тя

стопява камѣка.

И все пакъ сме обявили война на доброто!

Една хуманна и социална идея е тогава съвършенна, когато основитѣ ѝ се градатъ на доброто въ широкъ смисълъ.

Наистина, може ли да се служи на доброто?

Вѣрно е, че душитѣ ни сж нищожни и несъвършени. Но животътъ на единъ истински човѣкъ трѣбва да се насочи къмъ

победа на доброто.

Тамъ е разковничето на общочовѣшкото щастие.

Спектъръ

Презъ последнитѣ години у насъ, на всѣки 1000 новородени деца, 100—150 сж незаконно родени. Презъ 1924 г. на всѣки 1000 новородени, 30—40 сж били незаконни.

Правителството е дало наредба да се проучи въпроса за съобразяване ценитѣ на земледѣлскитѣ произведения, съ тия на индустриалнитѣ. Отношението на ценитѣ у насъ е 1:35, а въ Италия 1:3.

— пита пазителя на собственостъ.

— Даде ми го госпожа К.!

— смѣло твърди синковецъ.

— Тоестъ?

— Господинъ началникъ,

казва И., таквознаки... така

да се каже... откровено казано... азъ съмъ любовникъ на

госпожата.

Тя ми го подари...

— Тѣй ли?

А госпожа К. наздраво

припада...

Въпроса се изясни.

Наистина, И. билъ любовникъ на г-жа К.

Г-нъ К. поиска разводъ.

Дадохъ му го. Прегрешението

се доказа.

Ето какъ липсата на са-

мообладание докара тия послѣдствия за г-жа К.

Петя Митинъ

Отъ живота фейлетонъ

Самообладание!

Азъ твърдя, че самообладанието е висша добродетель. Защото, братя, може да се избѣгнатъ неприятнитѣ послѣдници.

А и друго: нужна е, както казватъ ония тамъ ученикъ—далновидностъ. Да поглеждашъ нѣкакъ си по-далечъ предъ себе си. Да преценишъ бждащитѣ обстоятелства.

Въ противенъ случай идватъ катастрофи. Твърде чувствителни разбира се.

Но, да оставя тая суха философия. Азъ ще Ви убедя съ фактъ. А фактътъ се случилъ съ госпожа К. Личностъ, която — знаеше се е почтенна. Неспособна за семейни прегрѣшения.

А сега е разведена.

Разведена защото нарушила така наречената съпружеска вѣрностъ.

Сама си е виновна, дяволката. Виновна е не че прегрѣшила — знайте: кой не грѣши сега! — а виновна е затова, че ѝ липсваше самообладание и далновидностъ.

Азъ ще разкажа факта за поука на съпругитѣ, които изневѣржаватъ. Дано поне за благодарностъ съ нѣкой милъ погледъ ме възнаградятъ...

Отива оня день госпожа К. съ съпруга си при бижутера. Тамъ нѣкакви накити искали да купятъ. Разглеждатъ стоката.

Влиза, знаете, по едно време едикъ младежъ. Обикновенъ младежъ. Усмихнатъ, добре облѣченъ.

И казва:

— Моля ви се, казва, въ затруднение съмъ. Виджте ей тоя на семеенъ споменъ. Искамъ, казва, да го продамъ.

И изважда единъ разко-

шенъ пръстенъ. Чисто злато. Съ диамантъ.

Взема го съ ржка продавача. И, знаете, женско любопитство: надница презъ рамото му г-жа К., за да види скжпоценната вещь.

Внезапно тя извиква. Приблѣдява.

Хваща я мжжа ѝ да не падне.

— Какво има, мила? — пита.

А тя трепери.

— Пръстена ми, казва, моя пръстенъ... дето изчезна отъ кжщи!

Гледа той собствения му пръстенъ. Бѣше го купилъ за жена си като годеникъ.

— Какъ така тоя пръстенъ?... — казва и гледа кръвнишки младежа.

А синковецъ не чака.

Гравба отъ ржката на търговеца пръстена и хуква навънъ. Бѣга дявола не на шега.

Викатъ подире му:

— Крадецъ!... дрѣжете го!

И го хващатъ... Точно въ жггла на улицата.

Закарватъ го въ участъка.

Идватъ и г-жа и г-нъ К.

— Открадналъ го — казватъ — г-нъ началникъ, отъ

кжщи.

Казва началникътъ:

— Отде взе, казва, пръстена?

— Е, че... натовариме

моя приятель И. да го продамъ.

А госпожата прехапва устни. Приблѣдява не на шега.

— Оставете, Саша — казва, да вземемъ пръстена и да вървимъ.

Но началника не се шегува.

— Кой е тоя И?

— Тоя и тоя казва младежа.

— Да се арестува!

Арестува въ го.

Исправя се въпросния И.

предъ началника.

— Ти отде взе пръстена?

Какво иска новата власт

Новата власт иде въ името на едни виши, справедливи идеали: равенство, братство и искреност.

Ако признаем лозунга на новата власт, то ще признаем, че е необходимо да се привлечат новите социално-стопански сили и се включат въ новата държава, а старото, опартизаненото ще трябва да почака, докато се облече съ новото. Този принцип ще трябва да ръководи новата власт. Следователно, егизмът трябва да отстъпи втори път на чистото, неопартизаненото, но и не бюрократизираното. На мѣстото на убежденията ще трябва да поставим професиите, за да получим представителството на интересите, вмѣсто представителство на партизаните и по този начин ще се доближим до реалния живот.

Новата надпартийна власт не иде случайно: тя бѣ оповестена от Горна-Джумая: тя иде сега съ точно определени задачи, да приложи именно тия нови разбирания. Новата власт, именно, си поставя тия ясни и искрени лозунги, оповестени въ манифеста.

Въпреки желанието, което по-малко се постига, разни партизани, още не забравили своите маниери за егизмични постижения, се добират до властта и по този начин спъват работата ѝ, но това нѣма да пречи; единъ денъ новото

ще се отърси от старото.

От кратките изявления от Дирекцията на обществената обнова ние се натъкваме на единъ крупенъ фактъ, а именно, че се прегръща младото, а се отрича старото, и тукъ става ясно, че новата власт иска да налучи правия си път.

Натъкваме се, именно, тукъ на следните правдиви думи, казани от френският социологъ г. Максимъ Льороа: „Гражданинъ и производител сж две понятия, които вече се сливатъ. Въ фабриката, въ полето, въ обмѣната вече се формира новиятъ човѣкъ, новиятъ гражданинъ — производител, комуто е нужно ново управление, новъ видъ професионално представителство.“

Горните правдиви думи, казани от г. Максимъ Льороа, идатъ да докажатъ на партизаните да сторятъ път на чистото, непокареното, да свиятъ своите знамена и амбиции и да не отричатъ още днесъ своята физиономия.

Въ заключение ще кажа, тъй приспособената власт, подкрепена съ призвани стопански съветници от околната, областта, държавата, ще може правилно да нарежда съдбините на нацията, но не и от чиновници — бюрократи, думата е за истинските стопански творители, тѣхъ ще трябва да привлече новата власт.

В. Антоновъ.

До поч. редакция на в. „Нови Дни“ - Тукъ

Въ брой 26 отъ 26 V т. г. на Ви бѣха помѣтнати извадки отъ клеветническата и хулна за народа на книга на Одринския народенъ представител Мехмедъ Шерифъ Бей и учителя въ Одринъ (преселецъ отъ Видинъ) Мустафа Янакъ.

Възмутенъ, като българинъ, отъ известното въ тая книга, правя достояние на обществото долния фактъ, случилъ се презъ Балканската война и то въ сжщия градъ Одринъ.

На нашата 16 рота отъ 43 полкъ се падна честта да вардимъ пленените турски офицери следъ шурма и превземането на Одринъ.

По нареждане на ротния ни командиръ, понеже хлѣбъ не бѣ трѣбванъ за пленниците (които бѣха още въ образуваня отъ рѣка Тунджа островъ, „Сарай ичи“) азъ замолихъ другарите си войници да се съгласятъ и отстъпятъ по половина отъ хлѣба си, който да се раздаде на пленниците по четвъртъ. Другарите се съгласиха и хлѣба бѣ раздаденъ лично отъ менъ. Независимо отъ това, много отъ другарите ми даваха хлѣбъ на разни малки деца, които ни посрѣщаха при влизането въ града, безъ да правятъ разлика на народностъ.

По нареждане на началството пленниците турски офицери откарахме въ казармата „Янжкъ-кжшла. Тамъ вече започнаха да идватъ да ги спождаватъ близките имъ. Между многото такива идва и единъ възрастенъ турчинъ на отоло 60 години. Понеже, между пленниците бѣха прибрани и учениците отъ Одринското кадетско училище, явиха се и две туркини — жени на сръдна възраст, да навестятъ децата си кадети. Следъ като бѣ дадено и свършено свикдане-

то, стария турчинъ се обърна къмъ турчините и помежду имъ се завърза следния разговоръ:

— Ханжмларъ, евинизденъ бурая кадаръ гелиркенъ, карши гелмедизми булгаръ аскерлери; кимсе сизя би шей демеди ми, ве илишанъ сизя йокмуйди?

— Господи, отъ домовете си като сте дошли до тукъ, не срещнахте ли български войници; никой нищо не ви ли каза, или да ви закачи?

— Хаиръ абоа, илишанъ биез йокъ иди; аскерлерденъ юрендикъ ки забитлеръ бу кжшлада олдукарларнъ, не бизя тарифъ етилеръ бурасжж, капуда дуранъ аскерлеръ.

— Не дѣдо, никой не ни закачи; отъ войниците научихме, че офицерите — пленници сж тукъ; войниците които па-зеха отвънъ ни опѣтиха тукъ.

Тогава стария турчинъ съ развълнванъ гласъ отговори: Аннаинъ, инсанлжкъ насълъ олуръ. Не миллетъ диръ Булгарларъ. Бакжжжъ сизъ бойле каржшрмалжкта, мухарабеликъ гюнюнде, бойламжшинжжъ коджа касабъ и ялжжжъ (беше трети денъ отъ превземането Одринъ) кимсе сизя хей деянъ йокъ, маетни-де йолу билъ гюстерейляръ. Бизъ олайджкъ оннаржжъ еринде, оннаржжъ каржларъ гезя билирмуйди бойле, тарифъ хаберъ янмайджendanъ мааде оннаржжъ харабъ идерлярди.

— Разберете, що е човѣщина! Какъвъ народъ сж българите. Вижте вие въ такова развъркано време и на война да пребродите голѣмия градъ сами и никой нищо да не ви каже и закачи и отгоре на това ви опѣтватъ. Ние ако бѣх-ме на тѣхно мѣсто, тѣхните жени биха ли могли да ходятъ тъй свободно? Ние не само не

щѣхме да имъ услужимъ но щѣхме да се отнесемъ много лошо спрѣмо тѣхъ.

Тия думи на тоя старецъ, казани въ присъствието на единъ мой боеенъ другаръ — съгруджанинъ, ми дойдоха на ума при прочитането на въпросните извадки и ги правя достояние на обществото безъ коментари.

Ради Т. Ловджиевъ.
Запасенъ ефрейторъ

Чудовищата на войната

Когато човѣчеството изпусне кормилото на своя разумъ и допустне пламъците на войната да обгърне земята, ето кои чудовища ще довършатъ страшното дѣло на смъртта:

Танковете:

Тѣ могатъ да тежатъ до 95 тона. Въоръжени сж съ гаубици и картечници. Дебелината на бронята достига до 5 сантиметра. Най-голѣмия френски танкъ, който струва 20 милиона лева, е въоръженъ съ едно 15 — сантиметрово оръдие и 12 картечници. Той настѣпва подъ закрилата на изкуствена мъгла, произвеждана отъ собствения му апаратъ. Танкътъ преминава презъ трапове, широки 5 метра, преминава презъ 2 метра високи припътствия и пречупва дървета дебели до 1 метъръ. Моторите му иматъ мощностъ 600 конски сили. Шофьорътъ на танка седи въ бронираната кула и гледа презъ една цепнатина, въ която постоянно се движатъ две стоманени плочи, така че цепнатината се открива по десетки пъти въ една секунда. По този начинъ никакъвъ куршумъ не може да влезе презъ цепнатината.

Военните параходи.

Америка има най-голѣмните военни параходи — аеропла-ноносачи въ свѣта. Тѣ струватъ 5 милиарда и 400 милиона лв. Тия параходи носятъ на борда си по 100 аероплана, които свободно могатъ да отлитатъ за бой и да се връщатъ обратно на парахода.

Аеропланите.

Единъ модеренъ бомбардироваченъ аеропланъ може да носи по три тежки бризантни бомби отъ по 300 кгр. или 30 бомби по 50 кгр. или 1000 електронни пожарни бомби по 1 кгр. или най-сетне 5000 бомби „бебета“ отъ по 200 грама. И човѣкъ може да си представи каква богата жетва... въ покосени човѣшки животъ и материални разрушения може да даде тоя посевъ отъ експлозивни надъ земята!...

Ето една таблица, която ни представя въ цифри силата на въздушната флота на най-голѣмните капиталистически държави:

държави	разу- аероп	бомб- банди- ровач	разру- шител- ни	Всич.
Франция	936	345	660	1053
Италия	273	336	346	955
Англия	230	608	223	1061
Япония	767	525	294	1586
С. Щати	955	453	527	1935

в. „Свобода“

Вестникъ на жената, брой 578 (последния отъ XIII-а годишнина) е съ голѣмо отдѣлно приложение — 10 кройки въ естествена величина, по които всѣка домакиня може да сроятъ и ушие лѣтно облѣкло за себе си и децата си, 5 увеличени модели за бродирание и следното съдържание: за културата на България, статия отъ Жени Божилова, Децата сж бѣда за народа ни, Куна, Новъ разказъ отъ Георги Райчевъ; Поменъ за Пенчо Славейковъ, Ал. Ганевъ; Сждебна сензация, разказъ отъ Веселина Генюска; Детските занимания презъ ваканцията, и др

ХРОНИКА

Преговорите ни съ Съв. Русия за възстановяване на търговските ни отношения ще се водятъ направо чрезъ дипломатическия ни представител въ Анкара — г. Н. Антоновъ.

Въ Районния синдикатъ „Пчела“ постоянно идатъ селяни и граждани и искатъ да купятъ жито или брашно за изхранване на семействата си.

Налага се на правителството да направи необходимото, за улеснение изхранването на бедствующето население.

Управителния съветъ на Попул. банка въ заседанието си на 14 м. м. е решилъ да построи басейнъ за къпане на деца на мѣстото, определено за постройка на бѣдащата общ. баня. Постройката е вече почната.

Ето една хубава общ. инициатива, която ние поздравяваме най-сърдечно.

Австрия, начело на която стои кървавия Долфусъ, продължава да се раздира отъ бомбени атентати, вследствие на което е замръло посѣщението на туристи. А туристическата индустрия е главния поминѣкъ на населението.

Кооперацията въ с. Костиево, Пловдивско за коледните и велигденски празници е купила на бѣдните деца дрехи и обуца за 2,200 лв. На годишното събрание презъ м-цъ мартъ сж гласували 12,000 лв. за безплатно преглеждане и лѣкуване на членовете си, а така сжщо сж решили да купятъ учебниците на децата отъ I отдѣление до III класъ.

Турскиятъ корабъ „Ватанъ“ донесе 5,000 тенеки мин. масла, отъ коитоотъ С. Р. 1,659 стовари въ Бургасъ, а останалите въ Варна. Сжщиятъ ще донесе още 50,000 за нуждите на общия съюзъ на зем. кооперации.

Правителството проектира въвеждането монополъ на газта, солта и тютюня. Проектира се въвеждането монополъ и на други предмети отъ първа необходимостъ.

Въ унисонъ съ поставеното на дневенъ редъ обединение на всички професионални организации, очаква се и обединението на учителските организации.

Германскиятъ вицека-нциеръ фонъ Папенъ недавна държа голѣма речъ, насочена недвусмислено срещу Хитлеръ. Сега се разбира, че задъ фонъ Папенъ стоятъ Хинденбургъ, тежката индустрия, благородниците и военните.

Забелѣзва се, напоследъкъ, сближение между Германия и Съв. Русия.

Ония земледѣлци, нивите на които сж били засѣти съ фуражъ, компроментиранъ отъ сушата, могатъ да ги засѣятъ съ царевица „чиквантино“, която узрѣва за 3 месеци. Семе за посѣвъ може да се вземе отъ „Разсадника“ по 1'50 лв.

Закриватъ се всички земеделски училища, като на мѣстата имъ се откриватъ допълнитѣлни училища.

Въ Съв. Русия била привършена постройката на новъ гигантски аеропланъ, който билъ нареченъ „Максимъ Горки“. Въ него била уредена една малка печатница и радиостанция съ помещение за 150 души, 12 коня, 10 каруци и 4

трактора. Скоростта му била 170 км. въ часъ.

гр. Осм.-Пазаръ. Тукъ наблюдаваме, че банковите чиновници отъ Земл. Банка често ходятъ по селата въ командировка по разни справки по заемите. Мислимъ, че могатъ тѣзи справки да се правятъ по официаленъ редъ и да се експониратъ маса общественосрѣдства.

Но интересно е дали ние сжкжде е така?

На 1 май т. г. се биха псуваха публично предъ всички ученици учители отъ гимназията, а сжщо ученикъ по сѣгна да бие учителъ. Покрусени бѣха всички учители граждани. Това бѣ срамъ и позоръ. Но всички сж помѣстатъ

Наскоро въ кафенетъ публично при споръ при игра на карти се биха съ ритници инженеръ и банковъ чиновникъ. За подигравка ставатъ подобни чиновници, но и тѣ сж спокойни на мѣстата си

Сжщо единъ търговецъ „общественикъ“ либералъ взелъ рушветъ отъ почти всички писари въ една канцелария, за да не бѣдатъ уволнени въпроятно. Но политическата промѣна го накара да ги върне. Последните случаи сж позорни нѣща и всички си казватъ: „А бе това е Османъ-Пазаръ“

Гражданинъ.

гр. Осм.-Пазаръ. На 16 VI. т. г. непълната гимназия даде вечеринка, на която игра отъ ученици пиесата „Змейова сватба“ отъ П. Ю. Тодоровъ. Гражданството по сети вечеринката, но бѣ много изненадано, като свирещи на сжщата циганската музика Гимназията има добра духовна музика и оркестръ. Общината е дала десетки хиляди лева за специаленъ учител по музика. Престъпление е при това положение да се даватъ пари за цигански музика, да се убива куража на учениците музиканти и да се изказва недовѣрие къмъ учителя музикантъ, който полага голѣми старания за музиката, съ която е изнасялъ маса вечеринки и утра, даванъ отъ училищата и да се злоупотре- тавя сжщия предъ гражданството.

Дирекцията не трѣбваше да допустне горното, за да угоди, може би, на тази или онази личностъ, а кмета трѣбваше да спре да се даватъ пари за излишни музика, щомъ като управата на гимназията се опитва насъ тѣхъ така невнимателно.

Гражданинъ.

КНИЖНИНА

в. „Трезва Борба“ — двуседмичикъ, боеенъ органъ на българското въздържателно движение. Издава Бълг. Въздържателна Федерация. Единственъ вестникъ у насъ за трезва култура и въздържание. Год. II, 13 брой.

Гл. редакторъ — Д-ръ Димитър Т. Бурилковъ. Редактора комитетъ: Ред.-уредникъ — Люб. Михайловъ. Годишенъ абонаментъ 20 лв.

Адресъ: София, ул. „Гладстонъ“ 42. Безплатни пробни броеве отъ вестника се изпращатъ на всички който лично го поиска отъ редакцията.

Препоръчваме горещо „Трезва борба“ на всички наши читатели. Получи се въ редакцията в. „Здравна Просвѣта“, бр. 17 стр. съ следното съдържание:

Да възлюбимъ планините! Чистотата най-сигурно ни пази отъ мухите; Свикнете детето правилно да диша; Въ мината; Бележки изъ село II; На работа въ низините; Отъ живъ отъ българското село; Разни; Поша; Книжнинаа. Адресъ: София бул. Евлогий Георгиевъ № 96.